

Sygn. akt II Cz 843/14

POSTANOWIENIE

Dnia 12 czerwca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie Wydział II Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący SSO Karina Marczak

Sędziowie SO Sławomir Krajewski

SO Tomasz Szaj (spr.)

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 12 czerwca 2014 roku w S.

sprawy z wniosku (...) **Banku (...) Spółki akcyjnej w W.**

z udziałem dłużników **M. G. i G. G. oraz nabywcy W. S.**

o egzekucję z nieruchomości

na skutek zażalenia dłużników

na postanowienie Sądu Rejonowego w Gryfinie z dnia 10 lutego 2014 r. w sprawie o sygn. akt I Co 369/14

oddala zażalenie.

SSO Tomasz Szaj SSO Karina Marczak SSO Sławomir Krajewski

sygn. akt II Cz 843/14

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 10 lutego 2014 roku, Sąd Rejonowy przysądził prawo wieczystego użytkowania nieruchomości położonej w G. przy ul. (...) działki (...), dla której Sąd Rejonowy w Gryfinie prowadzi księgę wieczystą KW (...) na rzecz W. S., stwierdzając jednocześnie, że cała cena nabycia została uiszczona gotówką.

Uzasadniając rozstrzygnięcie wskazał, że postanowieniem z dnia 30 grudnia 2013 roku Sąd Rejonowy udzielił na rzecz W. S. przybicia opisanego prawa za cenę 18 500,- zł. Wobec uprawomocnienia tego postanowienia, na podstawie art. 967 k.p.c. wezwał nabywcę do złożenia ceny nabycia do depozytu sądowego. Nabywca wykonał warunki licytacyjne i cała cena nabycia została uiszczona. Zgodnie zatem z treścią art. 995 k.p.c. nabywca uzyskał prawo przysądzenia własności.

Na powyższe postanowienie zażalenie złożyli dłużnicy wnosząc o jego uchylenie. Podnieśli, że Sąd zaakceptował przysądzenie własności za sumę, która nie pokrywa nawet kosztów postępowania. Nie byli również informowani o warunkach licytacji i jej terminie.

Postanowieniem z dnia 8 kwietnia 2014 roku Sąd Rejonowy sprostował uzasadnienie postanowienia, wskazując, że cena nabycia wynosiła nie 18 500,- zł lecz 79 650,- zł.

Dłużnicy podtrzymali zażalenie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie dłużników okazało się nieuzasadnione.

Przed wszystkim wbrew twierdzeniom zażalenia dłużnicy zostali zawiadomieni o terminie licytacji nieruchomości, albowiem w aktach komorniczych znajdują się dowody doręczenia im pismem z dnia 14 listopada 2013 roku obwieszczenia o terminie licytacji wyznaczonej na dzień 30 grudnia 2013 roku. Zawiadomienia adresowane odrębnie dla każdego z dłużników odebrała w dniu 22 listopada 2013 roku matka dłużniczki – M. L.. Wskazać przy tym należy, że ta sama osoba odbierała również korespondencję z Sądu, m.in. wezwania do usunięcia braków zażalenia, które dłużnicy usunęli. Tym samym nieprawdziwe jest twierdzenie dłużników o braku zawiadomienia o terminie i warunkach licytacji. Niewątpliwie zatem postanowienie o udzieleniu przybicia z dnia 30 grudnia 2013 roku prawa wieczystego użytkowania działki (...) położonej w G., KW (...) na rzecz W. S. jest prawomocne. Prawdłowo tym samym postanowieniem z dnia 8 stycznia 2014 roku Sąd Rejonowy wezwał nabywcę do uiszczenia w terminie dwutygodniowym, określonym w art. 967 k.p.c., do uiszczenia ceny nabycia. W dniu 17 stycznia 2014 roku (a więc z dochowaniem terminu ustawowego) nabywca uiszczył cenę nabycia.

Stosownie do art. 998 § 1 k.p.c. po uprawomocnieniu się przybicia i wykonaniu przez nabywcę warunków licytacyjnych (...) Sąd wydaje postanowienie o przysądzeniu własności. W myśl § 2 na postanowienie co do przysądzenia własności przysługuje zażalenie. Podstawą zażalenia nie mogą być uchybienia sprzed uprawomocnienia się przybicia. W niniejszej sprawie, jak wskazano powyżej postanowienie o udzieleniu przybicia jest prawomocne. Dłużnicy byli zawiadomieni o terminie licytacji, zaś postanowienie o udzieleniu przybicia zapadło w warunkach określonych w art. 987 k.p.c. to jest bezpośrednio po zamknięciu przetargu. Tym samym dłużnicy nie mogą powoływać się na żadne wcześniejsze uchybienia, w szczególności zaś nie mogą kwestionować wylicytowanej ceny nabycia. Zarzut dłużników dotyczący kwoty 18 500,- zł był słuszny na etapie zażalenia tylko o tyle, że istotnie w treść uzasadnienia Sądu wkraść się błąd co do określenia niewłaściwej ceny nabycia, lecz błąd ten został sprostowany i nie ma wpływu na faktycznie uiszczoną cenę, która jest zgodna ze wskazaną w postanowieniu o udzieleniu przybicia.

Zatem, wobec braku podstaw do zmiany zaskarżonego postanowienia, na podstawie art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 385 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c., orzeczono jak na wstępie.

(...)

(...)

1) (...)

2) (...):

(...)

(...)

-(...)

3) (...)

4) (...)

(...)